

แล้วทุก(ข์)อย่าง

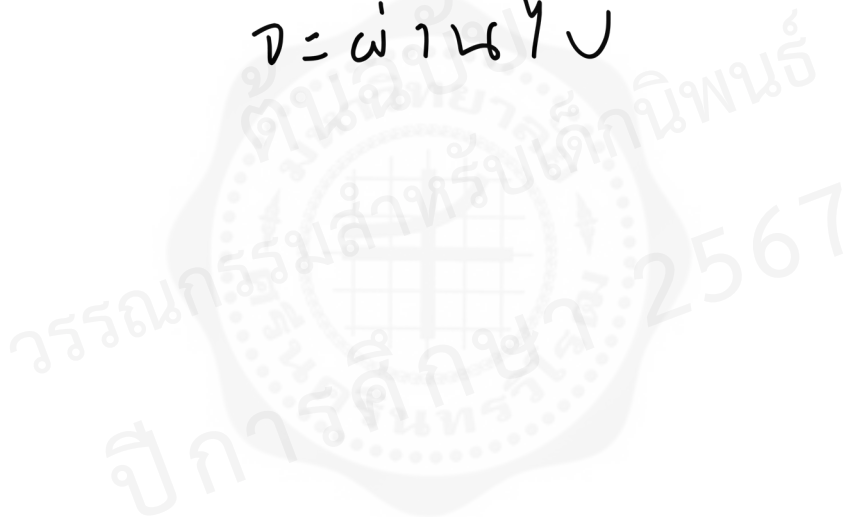
จะผ่านไป

เรื่องและภาพ : ธรรมจักรกิติ์ จันทรกุลัด

แล้วทุก(ข์)อย่าง

จะผ่านไป

แล้วทุก(ข์)อย่างจะผ่านไป

เรื่องและภาพ : ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กัณฑ์

กวีนิพนธ์ร่วมสมัย แนวธรรมะและสะท้อนชีวิต สำหรับเยาวชน ๑๔ ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด ๔๕๑ วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. อนุสรา ดีไหว้

ขอบคุณ : อ. อัจฉรา ประดิษฐ์

ผศ. รพินทร (ณ กลาง) คงสมบูรณ์

อ.ดร. อัญญา พิทยชาติพิทักษ์

อ.ดร. พิชญานี นิลรุ่งรัตน์

ติดต่อ

เบอร์โทรศัพท์ : ๐๙๔ ๔๗๘ ๒๑๘๖

E-mail : tammawork@gmail.com

คำนำ

กวีนิพนธ์ “แล้วทุก(ษ์)อย่างจะผ่านไป” เป็นบทกวีที่ต้องการให้ทุกคนหยุดนิ่งเพียงชั่วครู่ กำหนดลมหายใจ พุดคุยกับตัวเอง และลองฟังระลอกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตปัจจุบันของเราที่ต้องเผชิญหน้ากับความเครียด ความกดดัน จากทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวที่ถาโถมเข้ามาจนก่อให้เกิดเป็นความทุกข์

ตลอดระยะเวลาที่มนุษย์คนหนึ่งเกิดขึ้นมาบนโลกใบนี้ เขาอาจจะผ่านประสบการณ์มากมายที่ทำให้ตัวเขารู้จักกับ *ความสุข ความทุกข์ ความรัก ความโลภ ความโกรธ ความหลง ความเศร้า ความเบื่อหน่าย ความอิจฉาริษยา* หรือแม้กระทั่ง *ความปล่อยวาง* มนุษย์ทุกคนล้วนมีกิเลสอยู่ในใจทั้งนั้น

รวมถึงตัวผู้เขียนด้วยเช่นกัน

บทกวีในเล่มนี้จึงไม่ใช่คำตอบสำเร็จรูป หากแต่เขียนขึ้นจากห้วงขณะหนึ่งในชีวิตของใครหลายคนที่ล้วนแล้วแต่เคยพบเจอ เคยเฝ้ามองผู้คนมากมาย ฟังเสียงพรับปรนจากคนรอบตัวและตั้งคำถามกับชีวิตของตนเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพื่อค้นหาคำตอบว่าความสุขนั้นหน้าตาแท้จริงเป็นอย่างไร

ผู้เขียนจึงมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทกวีในเล่มนี้จาก พุทธศาสนสุภาษิต ซึ่งเป็นหลักธรรมคำสอนที่หลายคนรู้จักคุ้นเคยดี อยู่แล้ว แต่กลับถูกมองว่าล้าสมัยและเข้าใจยาก ผู้เขียนจึงพยายาม ถ่ายทอดหลักธรรมเหล่านั้นผ่านถ้อยคำในบทกวีอย่างเรียบง่าย ตรงใจ และร่วมสมัย เพื่อให้ทุกคนได้รับการเยียวยาจิตใจไปพร้อมกับกวีหลากหลาย เรื่องราว และหลายรสนชาติ ที่เขียนขึ้นจากความตั้งใจของตัวผู้เขียน

หวังว่ากวีนิพนธ์เล่มนี้จะเป็นเพื่อนข้างกายในวันที่คุณเหนื่อย
คอยโอบกอดคุณและกระซิบอย่างแผ่วเบาว่า...

"แล้วทุก(ข์)อย่างจะผ่านไป"

เพียงเท่านี้ก็เพียงพอแล้ว

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กัลด
ผู้เขียน

ก้มลงกราบผู้ชี้ทางดั่งแสงเทียน
จึงขออน้อมนำพุทธสุภาชิต
ขอขอบคุณพ่อแม่ และครูบา
ขอให้กลอนทุกบทประสพผล
จากคำสอนเล่าขานจากกาลเก่า

๑ พนมมียอกไขว้ขึ้นเหนือเศียร
คือบทเรียนคำสอนองค์พระพุทธา
ให้คนรุ่นใหม่ใกล้ชิดศาสนา
ผู้ประสิทธิ์วิชาแก่ตัวเรา
บรรเทาทุกข์ช่วยคนที่อับเฉา
จึงเกิดเป็นเรื่องเล่าเล่มนี้เอย

สารบัญ

Part ๑ :

เกิดขึ้น

ร้านขายต้นหา | ๑๗

Action = Reaction | ๒๐

นาฬิกา | ๒๒

๑๕ นาที | ๒๔

เพื่อนรัก | ๒๖

I here | ๒๙

Concentrate | ๓๐

ภัยที่คาดไม่ถึง | ๓๑

เจ็บแล้ว(ไม่)จำ | ๓๓

ระหว่างเราสองคน | ๓๕

Part ๒ :

ตั้งอยู่

กวีบทหนึ่ง | ๔๓

I have สติ | ๔๖

หุฟัง | ๔๙

มนตรีวิเศษ | ๕๑

ปลูกดอกไม้ | ๕๔

บาดแผล | ๕๖

เสื่อขาว | ๕๘

วัยรุ่นครั้งเดียว | ๖๐

คนในใจ | ๖๒

นับถอยหลัง | ๖๕

Part ๓ : ดับไป

กระจกวิเศษ | ๗๓

แรงโน้มถ่วง | ๗๗

POV | ๗๘

ไอศกรีม | ๗๙

ดับไฟ | ๘๑

นกอพยพที่ตายนะคะ | ๘๒

สถานีต่อไป | ๘๓

ปิดให้บริการ | ๘๕

จดหมายถึงฉัน | ๘๙

แล้วทุก(ษ์)อย่างจะผ่านไป | ๙๐

บทส่งท้าย :

ธรรมได้ใหม่ ฉันทำได้

คำถามที่ไม่มีคำตอบ | ๙๗

ลดติด | ๙๘

ข้าว คราว | ๙๙

ขอบคุณ | ๑๐๑

แต่ มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้

Part ๑

: เกิดขึ้น

“พึงระลึกว่าความทุกข์ใดกำลังเกิดขึ้น”

กังวลใจอะไรอยู่หรือเธอจำ
หรือเพราะว่าเธอมีรัก โลก โกรธ หลง
เธอถึงเกิดความรู้สึกพะวง
คล้ายถูกขังอยู่ในกรงความทุกข์ใจ

ร้านขายตัณหา

-๑-

Greedy shop ยินดีต้อนรับ
เรามีสินค้ามากมายให้ท่านเลือกสรร
ท่านต้องการสิ่งใดเรามีครบครัน
หยิบให้ทัน อย่ารอช้า รีบจับจอง

ทั้งชื่อเสียง ความรัก อิสรภาพ
หรือโชคลาภ รอท่านมาเป็นเจ้าของ
หรือสินค้าที่ทุกคนต่างหมายปอง
ได้ครอบครอง ทรัพย์สมบัติ ความมั่งมี

สินค้าเรามีจำนวนไม่จำกัด
พร้อมทั้งคัดคุณภาพมาอย่างดี
คุณลูกค้าซื้อไปแล้วจะเปรมปรีดี
Greedy shop เรายินดีให้บริการ

-๒-

“ผมต้องการเป็นที่หนึ่งในโลกหล้า”

“ยายต้องการเงินมาซื้อข้าวให้หลาน”

“หนูต้องการโด่งดังเป็นที่โปรดปราน”

“ฉันต้องการให้เขาหวนคืนมา”

“ผมต้องการทิ้งชีวิตอันขมขื่น”

“พี่ต้องการสวयจนคนอื่นอิจฉา”

“ตาต้องการให้ร่างกายไม่โรยรา”

“ฉันต้องการเวลารักษาใจ”

“ผมต้องการชนะการแข่งขัน”

“ลุงต้องการแข็งแรงไม่เจ็บไข้”

“ป้าต้องการมีชีวิตสุขสบาย”

“ฉันต้องการปล่อยใจให้เสรี”

-๓-

ทุกสินค้ามีราคาที่ต้องจ่าย
ไม่มีสิ่งไหนในโลกที่ได้ฟรี
เพียงจ่ายด้วยความโลภที่ท่านมี
เรายินดีส่งสินค้าโดยเร็วไว

และตอนนี้เรามีโปรฯ สุดพิเศษ
ดีลสุดเด็ด ๒ แกรม ๑ สนใจไหม
หรือคุณลูกค้าอยากสั่งเพิ่มสิ่งใด
เชิญบอกได้ เราจะทำให้ทันที

Greedy shop พร้อมต้อนรับคุณลูกค้าทุกท่าน
เราเปิดให้ใช้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด...

อิจจา ที อนนตโคจจา (อิด-ฉา ที อะ-นัน-ตะ-โค-จะ-รา)
ความอยาก หาที่สุดไม่ได้เลย
ธรรมจักรกัฏี จันทรกัฏี ๑๕

Action = Reaction

ยานิ กโรติ ปุริโส ตานิ ปสฺสติ (ยา-นิ กะ-โร-ติ ปุ-ริ-โส ตา-นิ ปัด-สะ-ติ)
คนทำกรรมใดไว้ ย่อมเห็นกรรมนั้นในตนเอง

กฎนิวตันข้อสาม
กล่าวว่าหากคุณทำสิ่งใด
ย่อมได้รับผลนั้น

ถ้าคุณเลียทางซ้าย
แน่นอนคุณจะไปทางซ้าย
ไม่ใช่ไปทางขวา

ถ้าคุณปลุกกุหลาบ
แน่นอนคุณจะได้กุหลาบ
ไม่ใช่เบญจมาศ

ถ้าคุณเติมน้ำตาล
แน่นอนคุณจะเพิ่มรสหวาน
ไม่ใช่เพิ่มรสเค็ม

ถ้าคุณส่องกระจก
แน่นอนคุณเห็นเงาสะท้อน
สิ่งที่คุณกระทำ

แล้วถ้าคุณเขวี้ยงหิน
คุณคิดว่าจะได้รับอะไร
ก้อนหิน หรือ ดอกไม้

นาฬิกา

กาโล ขสติ ภูตานี สพพาเนว สหตตนา

(กา-โล คะ-สะ-ติ พุ-ตา-นี สับ-พา-เน-วะ สะ-หัด-ตะ-นา)

กาลเวลาย่อมกลืนกินสัตว์ทั้งหลาย พร้อมกันไปกับตัวมันเอง

อรุณ

ตะวัน

จันทรา

ราตรี

วันรวมเปลี่ยนผ่าน ฤดูกาลเปลี่ยนผ่าน
วันรุ่งขึ้นเปลี่ยนแปรเปลี่ยนชั่วคราว เช่นนั้นจึงไร้ซึ่งวันคืน

ราตรี

จันทรา

ตะวัน

อรุณ

๑๕ นาที

พรุ่งนี้เปิดเทอม
เริ่มเป็นคนใหม่
จะต้องรีบไป
เข้าแถวให้ทัน

ตั้งนาฬิกา
หกโมงแล้วกัน
อาบน้ำแปรงฟัน
คงทันเวลา

กรี้ง กร้าง กรี้ง กร้าง
เสียงดังขึ้นมา
สะดุ้งลืมตา
หกโมงเช้าตรู่

ต้องตื่นแล้วนะ
แต่ว่าง่วงอยู่
พอคิดคิดดู
ขอหนูนอนต่อ

ดูนาฬิกา
มีเวลาพอ
ขอตัวนอนต่อ
สืบทำนานาที

นอนเพิ่มอีกนิด
ให้จิตแฮปปี้
แต่ตื่นอีกที
เป็นงี้ได้ไง

ตื่นเจ็ดโมงครึ่ง
ฉันทึ่งจำใจ
ไปโรงเรียนสาย
เจอฝ่ายปกครอง

นาลโส วินทเต สุขี (นา-ละ-โส วิน-ทะ-เต สุข-ชัง)

คนเกียจคร้าน ย่อมไม่ประสบความสำเร็จ

ธรรมจักรกัปปัตตัง ๒๕

เพื่อนรัก

อิณาทาน์ ทุกข์ โลก (อิ-นา-ทา-นัง ทุก-ซัง โลก-เก)
การก่อนนี้เป็นทุกข์ในโลก

Tue, Apr 1

เพื่อนรักนอนหรือยัง
เรากำลังเดือดร้อนใจ
ช่วยเราหน่อยได้ไหม
ไม่รู้จะพึ่งใครดี

Read
1:27 PM

เห้ย! แกเป็นอะไร
เล่ามาให้ฉันฟังที
แกอย่าเพิ่งเสียบสิ
ฉันอยู่นี้ พร้อมรับฟัง

1:27 PM

เรากील้าบากใจ
กลัวพูดไป เพื่อนเกลียดชัง
คือเรา... ขอยืมตั้งค์
สัก 500 จะได้ไหม

Read
1:28 PM

โธ่เพื่อน แค่นี้เอง
ไม่ต้องเกรง ให้ยืมได้
แค่แกบอกฉันไว้
ว่าจะคืนเมื่อไรดี

1:30 PM

ขอใจนะเพื่อนรัก
ซึ่งใจนักในครั้งนี้
เดี่ยววันที่ 14
คืนทันทีไม่ต้องห่วง

Read
1:32 PM

Mon, Apr 14

เพื่อนจำ พร้อมหรือยัง
ที่ยืมดั่งค์ เรามาทาง
จ่ายเป็นแบงก์สีม่วง
หรือเงินโอนก็ยินดี

1:27 PM

เพื่อนรัก... อย่ารีบเร่ง
คนกันเอง ใจเย็นที
คือฉันยังไม่มี
ขอใช้หนี้สิ้นเดือนหน้า

Read
2:45 PM

งั้นเพื่อนกันเพื่อนหลอก
ขอคิดดอกเพิ่มนะจ๊ะ
เพื่อนคงเข้าใจนะ
ครึ่งหน้าเบี้ยว เดี่ยวเจอกัน

2:50 PM

I here

ไอ้โห I here

ขับแบบเนี้ยไม่ชนกูไปเลยละ

พีริบขับกลับบนรถหรือไงคะ

ขับรถท่านอะไรไม่ดูคน

ขับซิดริมทางเดินนำหวาดเสียว

แถมยังเลี้ยวปาดหน้าแบบไม่สน

E หลัดสุด เจอแบบนี้ขอไม่ทน

อีกนิดชนกูกระเด็นทำยังไง

มันน่าโกรธไหมละขับแบบนี้

จะให้พูดดีด้วยยังไงไหว

แต่แค่นี้บอกตรงตรงยังน้อยไป

เข้าสดใสหายไปเพราะมีงคนเดียว

ทฤษฎีสส ผรุสา วาจา (พูด-ถัด-สะ ผะ-รุ-สา วา-จา)

คนโกรธ มักมีวาจาหยาบ

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กัถ์ ๒๔

Concentrate

Everything you do will turn to dust
if you don't focus and are careless.
Tell yourself, "You have to concentrate,
carelessness could be destroy you."

It may lead to an accident
or detriment to something that you do.
So heed the warnings, and take the cue.
Otherwise, you will regret the consequences.

ปมาทา ชายเต ขโย (ปะ-มา-ทา ชา-ยะ-เต ชะ-โย)

เมื่อมีความประมาท ก็เกิดความเสื่อม

ภัยที่คาดไม่ถึง

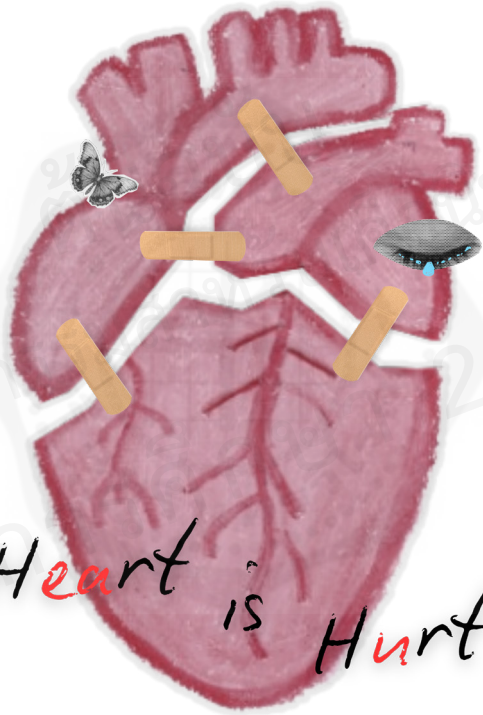
หากเกิดโทสะในใจ
สายลมแม่พัดแผ่วเบา
ก็สามารถแปรเปลี่ยนเป็นไต้ฝุ่น
แผ่นดินแม่มั่นคง
ก็สามารถสั่นไหวหลายริกเตอร์
ลำธารแม่ไหลนิ่ง
ก็สามารถไหลเชี่ยวกราก
เปลวไฟแม่เกิดจากไม้ขีด
ก็สามารถเผาไหม้ทุกสิ่งเป็นเถ้าธุลี
...

หากเกิดโทสะในใจ
สิ่งธรรมดาเล็กน้อยที่เราคาดไม่ถึง
ก็อาจก่อความวินาศสันตะโร
นับสิบ นับร้อย
หรือนับพันทวีคูณ
ในแบบที่เราคาดไม่ถึงเช่นเดียวกัน

อนตุดชนโน โกโธ (อะ-นัต-ตะ-ชะ-นะ-โน โก-โท)

ความโกรธ ย่อมก่อความพินาศ

ธรรมจักรกัถี จันทร์กถิตี ๓๑

Heart is Hurt

เจ็บแล้ว(ไม่)จำ

ดวงใจเจ้าเอ๋ย...

โฉนเลยเจ้าถึงได้สิ้นไหว

เกิดแรงสั่นสะเทือนตรงอกข้างซ้าย

ยามเราสองได้พบสบตากัน

ความรักเจ้าเอ๋ย...

โฉนเลยเจ้าจึงรู้สึกหวาดหวั่น

เมื่อเวลาผ่านไปหลายคืนวัน

จากสุขสันต์ ขาดสะบั้นไร่เยื่อใย

น้ำตาเจ้าเอ๋ย...

โฉนเลยเจ้าจึงไม่หยุดรินไหล

เพียงเพราะรักเขานี้เลื่อนหายไป

ปล่อยให้ความอาลัยมารุมเร้า

ตัวเราเจ้าเอ๋ย...

โฉนเลยเจ้าจึงดูอับเฉา

คิดถึงแต่คนที่ทำใจปวดร้าว

จมอยู่ในความเศร้า ความทุกข์ทน

ความเหงาเจ้าเอ๋ย...

ไฉนเลยเจ้าจึงทำเราสับสน

หลากหลายคิด หลากอารมณ์ ที่ท่วมทับัน

ใจหมองหม่นตั้งพายุโหมกระหน่ำ

ดวงใจเจ้าเอ๋ย...

ไฉนเลยเจ้าจึงไม่จดจำ

จงปล่อยมือออกจากความบอบช้ำ

ก่อนถลำลึกไปเกินเยียวยา

ปิยโต ชายเต โสโก (ปี-ยะ-โต ชา-ยะ-เต โส-โก)

ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีแต่ความเศร้าโศก

ระหว่างเราสองคน

หนึ่ง : คนเดียวสักพัก

ฉันอยากบอกเขาว่า

พวกเราใช้เวลา

๕ เดือน บอกรักกันทุกวัน

๔ สัปดาห์ พูดคุยกันเรื่องความสัมพันธ์

๓ วัน ไปเที่ยวด้วยกัน

๒ ชั่วโมง ดูหนังเรื่องโปรดด้วยกัน

ขอเพียง ๑ นาที

ที่ให้อฉันได้อยู่กับตัวเอง

สักพัก ได้ไหม

สอง : คนแปลกหน้า

ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน
ว่าตั้งแต่ตอนไหน
ที่เราสองคนกลายเป็น
คนแปลกหน้า

อาจจะ...
ตอนที่เราเริ่มละเลย
ตอนที่เราเริ่มทะเลาะ
ตอนที่เราเริ่มห่างเหิน
ตอนที่เราเริ่มหมองเมิน

หรือตอนที่เราสองคน
เริ่มไม่ยอมพินทน
เรื่องระหว่างเรา
อีกต่อไป

ผมไม่รู้จริง ๆ

สาม : คนเรานี้ะ

ก่อนเคยสุขสม
กลับทุกข์ระทม
ร่ำไห้

รักที่ให้ไป
ด้วยเหตุไฉน
สูญสิ้น

อดิจักร์ นิวาเสน ปิโย ภวติ อปปิโย

(อะ-ติ-จิ-รัง นิ-วา-เส-นะ ปิ-โย พะ-วะ-ติ อับ-ปิ-โย)

เพราะอยู่ด้วยกันนานเกินไป คนที่รักก็มักหน่าย

ธรรมจักรกัถีย์ จันทร์กถัด ๓๗

Part ๒

: ตั้งอยู่

“พึงระลึกว่าความทุกข์ใดกำลังตั้งอยู่”

ตอนนี้เป็นอย่างไบบ้างเธอจำ
เสียน้ำตาไปไม่น้อยเลยใช่ไหม
ขอให้เธอได้พบเจอกับแสงไฟ
นำทางให้เธอออกจากความมืดมน

กวีบทหนึ่ง

เด็กคนหนึ่ง
เริ่มเขียนบทกวี
ท่ามกลางห้องที่เป็นระเบียบ
กับความคิดสะเปะสะปะ
ภายใต้ความเงียบงัน
เขาใช้หมอนแทนกระดาษ
ใช้น้ำตาแทนน้ำหมึก
ใช้หัวใจแทนสมอง
เขาร้อยเรียงถ้อยคำโดยไม่กลั่นกรอง
กวีบทนี้
เขาเขียนคนเดียว
เขาอ่านคนเดียว
ทุกคืน...

วันหนึ่ง
เด็กคนนั้นเริ่มตระหนักได้ว่า
เขาไม่ชอบ
กวีบทนี้ที่เคยเขียนไว้
เขานั่งสุดลมหายใจครู่หนึ่ง
ก่อนตัดสินใจ
ลงมือเขียนกวีบทใหม่
ด้วยรอยยิ้มและกอดผีเสื้อ

เพราะไม่มีใครเขียนใหม่ได้
นอกจากตัวเขาเอง

อตตาฮี อุตตโน นาโถ (อ๊ด-ตา-ฮี อ๊ด-ตะ-โน นา-โถ)
ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

ต้นฉบับ
วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์
ปีการศึกษา 2567

I have สติ

ก่อนเริ่ม สตาร์ท
อย่าพลาด สติ
คิดให้ถ้วนถี่
ก่อนทำอะไร

อย่ารีบผลิผลาม
อย่าทำตามใจ
เดี๋ยวจะเกิดภัย
ไม่ทันตั้งตัว

จิตเหมือนข้อสอบ
อย่าตอบมั่วมั่ว
คิดให้ซัวร์ซัวร์
พาดั่วสุขใจ

จิตเราเหมือนแก้ว
ไม่แค่ล้ามีภัย
หากเกิดเฟลอไฟล์
แตกได้ทันที

ตั้งจิตให้มั่น
ท่องไว้ให้ดี

“I have สติ”

ไม่งั้น สตอป

สติ สพพตต ปตติยา (สะ-ติ สับ-พัต-ตะ บัด-ติ-ยา)

สติ จำเป็นต้องใช้ในทุก ๆ ที่

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กลัด ๔๗

ต้นฉบับ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
วรรณกรรมสำหรับเด็ก
ปีการศึกษา 2567

หูฟัง

ฉันไม่สนคำตำหนิของใครใคร
ใส่ใจไปทำไมคำพวกนี้
หูฉันเลือกได้ยินแต่สิ่งดีดี
ฟังคำที่เป็นพลังบวกกับตัวเรา

ตัดเรื่องร้ายทิ้งไปไม่เก็บมาคิด
เสียงซุบซิบมาป่วนจิตก็ไม่เศร้า
รบรากับคนพวกนั้นก็เหนื่อยเปล่า
กวนใจเราไม่ได้ถ้าไม่รับฟัง

น ปเรศ วิโลมานิ (นะ ปะ-เร-สัง วิ-โล-มา-นิ)

ไม่ควรใส่ใจคำแสดงหูของผู้อื่น

ธรรมจักรกิติ จันทรกัถ์ ๔๔

หน้าตา เพ็ญใจ

แก ของแท้ พื

775 = 150 ทำได้

ทำถึง 775 ตัวทอง

บุคบัง ตามตา สดชื่น

บุคบัง ร่องเงา

มนตรีวิเศษ

-๑-

มีนางฟ้าสองตน...

ตนหนึ่งร้ายมนตรีด้วยความเกลียดชัง
ปล่อยพลังด้านลบให้เสียหาย
ด้วยคำพูดที่ทำร้ายจิตใจ
สาปรอยยิ้มให้หายไปจากใจเธอ

“เธอมันท่วย แถมโง่งง ไม่เอาถ่าน
ทำการงานพลังพลาดอยู่เสมอ
ฝันอะไรเกินตัว โคตรเพื่อเจ้า
อีกทั้งยังเลนเล่อ ใครจะทน

ทำอะไรก็ล้มเหลวไม่เป็นท่า
โคตรไร้ค่า เป็นภาระ ใครจะสน
ใครอยู่ใกล้ก็มีแต่จะหมองหม่น
เป็นตัวด่างทุกคนที่อยู่รอบกาย”

-๒-

ส่วนอีกตนร้ายมนตร์ด้วยความรัก
ให้เธอพักซ่อมแซมใจที่เสียหาย
ปลอบประโลมให้เธอหยุดร้องไห้
ด้วยคำพูดที่ออกมาจากใจจริง

“เธอทั้งเก่ง ทั้งดี เป็นที่หนึ่ง
โคตรทำถึง โคตรจะจึ้ง โคตรจะวึ้ง
อย่าไปสนคำคนเขาติดิง
เฮอนี้แหละ... คือของจริงไม่จกตา

หากท้อแท้จงเชื่อมั่นว่าทำได้
หากท้อใจลองมองขึ้นไปบนฟ้า
แม้คำคืนนี้ไร้แสงดวงดารา
เพียงหลับตาแล้วจะพบเช้าวันใหม่”

-๓-

นางฟ้ากล่าวว่าวาจาทรงพลัง
เป็นได้ทั้ง พรดีงาม - คำสาปร้าย
คำหนึ่งปลุกให้คนก้าวต่อไป
อีกคำเหยียบย่ำใจคนจมดิน

วาจานั้นมีฤทธิ์เดชเกินหยั่งรู้
มันดังก้องอยู่ในหูไม่จบสิ้น
คำไพเราะใครเขาก็อยากได้ยิน
ตั้งแสงทินกรส่องยามมีดมน

จงไตร่ตรองคิดทุกคำก่อนเอื้อนเอ่ย
อย่าปล่อยเลยคำสาปร้ายให้ร่วงหล่น
เพราะพลังแห่งคำนั้นมีทุกคน
อยู่ที่ตนว่าจะใช้มันอย่างไร

วาทิ มุณเฑียร กุลยานี (วา-จิง มุน-ไจ-ยะ กัน-ยา-นิง)

ควรกล่าวแต่วาจาดีมีประโยชน์

ธรรมจักรกิติ จันทรกัลป์ ๕๓

ปลูกดอกไม้

กว่าจะปลูกดอกไม้
จากเมล็ดพันธุ์เมล็ดหนึ่ง
ให้เติบโตงอกงาม

ต้องใช้วันเวลา
พรวนดินด้วยความพยายาม
ใส่ปุ๋ยด้วยความฝัน

รดน้ำด้วยหยาดเหงื่อ
เมล็ดพันธุ์นั้นจะงอกเงย
เป็นต้นกล้าต้นน้อย

แม้เจอวัชพืช
พายุลมฝนโหมกระหน่ำ
ถาโถมสักเพียงใด

ก็จะไม่ยอมแพ้
หมั่นดูแลค่อยเป็นค่อยไป
และในสักวันหนึ่ง

ต้นกล้าน้อยต้นนี้
จะผลิบานเป็นดอกไม้งาม
ให้เธอได้ชื่นชม

อนิพินุทียการิสฺส สมมทตฺโต วิปจฺจติ
(อะ-นิบ-พิน-ที-ยะ-กา-ริด-สะ สัม-มะ-ทัต-โต วิ-ปัต-จะ-ติ)
ทำเรื่อยไป ไม่ท้อถอย ย่อมสำเร็จสมหมาย

ธรรมจักรกัถี จันทร์กลัด ๕๕

บาดแผล

โยคา เว ชายเต ฎิริ (โย-คา เว ชา-ยะ-เต พู-ริ)

ปัญญา ย่อมเกิดขึ้นเพราะการฝึกฝน

พรสวรรค์ก็ไม่สู้พรแสวง
ตัวเรานั้นจะกล้าแกร่งเพราะฝึกฝน
แม้เริ่มต้นอ่อนด้อยจงอดทน
แล้วหนทางข้างหน้าจะง่ายดาย

ฝึกฝนด้วยแรงใจที่มุ่งมั่น
และความฝันที่เปี่ยมล้นไม่จางหาย
แม้ต้องเจออุปสรรคอีกมากมาย
จะทุ่มเทร่างกายใจสุดกำลัง

จากวันแรกที่เริ่มต้นจากศูนย์
จนทักษะเพิ่มพูนเกินที่หวัง
เป็นผลตอบแทนของความจริงจัง
และความตั้งใจไม่เคยหักหลังใคร

อาจเคยพลาดล้มเหลวบ้างบางจุด
แต่ไม่คิดจะหยุดยังสู้ไหว
หมดแรงได้แต่จะไม่หมดไฟ
จะฝึกฝนต่อไปไม่ยอมแพ้

จะพัฒนาเรียนรู้ทุกอย่างก้าว
ตั้งคำกล่าว #นักรบยอมมีบาดแผล

เสื้อขาว

กตสฺส นตฺถิ ปฏิการิ (กะ-ตฺต-สะ นัด-ถิ ปะ-ติ-กา-รัง)
สิ่งที่ทำแล้ว จะทำกลับคืนไม่ได้

๕๘ แล้วทุก(ข์)อย่างจะผ่านไป

เสียดัวหนึ่งขาวสะอาด
แต่เปลอปลั่งพลาด
ทำสีหยดใส

สีเริ่มซึมเข้าเนื้อผ้า
อย่ามัวซักช้า
รีบซักเร็วไว

แช่น้ำยา ขยี้รอยเปื้อน
ให้รอยลบเลื่อน
สะอาดเหมือนใหม่

แต่ไม่เป็นไปดั่งหวัง
เห็นสีจางจาง
ตรงมุมล่างซ้าย

ลองใช้แรงขยี้เพิ่ม
เอาผ้าผืนเดิม
กลับมาไม่ได้

บางรอยแม้เล็กเพียงนิด
แต่ฝังแน่นในชีวิต
ไม่จางหายไป

วัยรุ่นครั้งเดียว

มีคนถามฉันว่า
“ถ้าเลือกได้อยากเป็นอะไร
เป็นเด็ก หรือ ผู้ใหญ่”

ฉันครุ่นคิดอยู่นาน
เป็นเด็กก็ดี ได้วิ่งเล่น
ได้นอนตอนกลางวัน

ไม่มีเรื่องต้องเครียด
ไม่มีอะไรรับผิดชอบ
แต่อดทำตามใจ

เป็นผู้ใหญ่ก็ดี
ปรารถนาทำอะไรก็ได้
มีเงิน มีอิสระ

แต่แลกด้วยภาระ
ความเหนื่อยล้าจากการทำงาน
ฉันครุ่นคิดอีกครั้ง

ก่อนจะตอบไปว่า
“ช่างมันเถอะ เด็กหรือผู้ใหญ่
คิดไปก็ปวดหัว

อยู่กับปัจจุบัน
อายุฉันแค่สิบเจ็ดปี
เป็นวัยรุ่นครั้งเดียว

ขอทำตามหัวใจ
ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความฝัน
ก่อนจะพลาดโอกาส”

อดีต นานวาคเมยย นปปฏิกงเข อนาคต
(อะ-ตี-ตั้ง นาน-วา-คะ-ไม-ยะ นัป-ปะ-ติ-กััง-เฮ อะ-นา-คะ-ตั้ง)

อย่าร่ำฟุ้งถึงความหลัง อย่ามัวหวังถึงอนาคต

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กัลดี ๖๑

คนในใจ

เกิดความฉงน
จากเสียงผู้คน
ในโลกกว้างใหญ่
เริ่มตั้งคำถาม
จากความสงสัย
ตัวฉันเป็นใคร
ในโลกใบนี้

แสวงทำหน้าที่
ทำตามคนอื่น
ฝันใจทุกที
หลงลืมตัวตน
ไปกับแสงสี
ที่เขาว่าดี
มานานเท่าไร

คล้ายคนหลงทาง
ในความเรี้งว่าง
ไร้ซึ่งจุดหมาย
ต้องเล่นละคร
หลอกตาใครใคร
เป็นคนอื่นไกล
ที่ไม่ใช่เรา

ขอโทษตัวเอง
ที่เคยลอยเคว้าง
จนใจหมองเศร้า
และเกือบหลงลืม
คนในแสงเงา
ตัวตนของเรา
แท้จริงข้างใน

อดุลานัน นาติวตเตยย (อัฒ-ตาทันัง นา-ตี-วัต-ไต-ยะ)

บุคคลไม่ควรลืมตน

ธรรมจักรกิติ์ จันทรกัถ์ ๖๓

๖๔ แล้วทุก(ษ์)อย่างจะผ่านไป

นับถอยหลัง

หนึ่ง : เมื่อมีฝัน

ไม่มีเด็กคนไหน
ที่ไม่มีความฝัน

ไม่มีเด็กคนไหน
ที่ไม่มีสิ่งที่อยากทำ

ไม่มีเด็กคนไหน
ที่ไม่มี passion

และไม่มีเด็กคนไหน
ที่ไม่มีเส้นทางของตัวเอง

เพราะวัยเยาว์มีเวลาจำกัด
ฉะนั้นรีบไขว่คว้า
ก่อนเวลาวัยเยาว์
จะถึงวันหมดอายุ

สอง : เมื่อหลงลืม

เมื่อเราหายใจ
เวลาผ่านไป ๑ วินาที

เมื่อเรากะพริบตา
เวลาผ่านไปอีก ๑ วินาที

เมื่อเราทำแบบนี้
ซ้ำแล้ว...
ซ้ำเล่า...

คุณคิดว่า
เวลาเดินหน้าไปแล้วกี่วินาที

เวลานั้นเดินหน้าทุกขณะ
จนคุณอาจไม่ทันตระหนักว่า
อดีต ปัจจุบัน และอนาคต
ห่างกันแค่เพียงเสี้ยววินาทีเท่านั้น

สาม : เมื่อมีโอกาส

ผู้ที่ละทิ้งโอกาส
วันหนึ่งจะกลายเป็น
ผู้ที่เห็นค่าและโหยหาโอกาสมากที่สุด

รตโย อโมฆา คจฉนติ (รัต-โย อะ-โม-คา คัด-ฉัน-ติ)

ไม่ควรปล่อยให้วันคืน ผ่านไปสูญเปล่า

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กัณฑ์ ๖๗

Part ๓

: ดับไ้

“พึงระลึกว่าความทุกข์ใดกำลังดับไป”

ยังไม่พบทางออกหรือเธอจำ
อาจต้องใช้เวลาจึงเกิดผล
เป็นธรรมดาของมนุษย์ทุกคน
แล้ววันหนึ่งความทุกข์นั้นจะหมดไป

กระจกวิเศษ

ฉันเดินตรงไปส่องกระจกบานหนึ่ง
ภายใต้ความเงิบงัน
ฉันค่อยค่อยเห็น
เห็นเงาสะท่อน
เห็นตัวฉัน
...

ฉันจึงเอ่ยถาม
“ใครงามเลิศที่สุดในปฐพี”
กระจกตอบ
“ท่านไงล่ะ”

ฉันถามอีกครั้ง
“ใครเก่งที่สุดในปฐพี”
กระจกตอบ
“ท่านไงล่ะ”

ฉันถามครั้งสุดท้าย
“ใครรักฉันมากที่สุดในปฐพี”

กระจกเงียบ

ไม่มีคำตอบ

แต่เงาสะทอนนั้นเดินออกมา

ออกมากอดฉัน

ฉันได้คำตอบแล้ว

นตฤติ อุตตสมม์ เปรม (นัด-ถิ อัด-ตะ-สะ-มัง เป-มัง)

ไม่มีความรักใด เสมอด้วยความรักตน

สพพ อิศุสริย์ สุข (สับ-พัง อิด-สะ-ริ-ยัง สุ-ซัง)

อิสราภาพทุกอย่าง เป็นความสุข

แรงโน้มถ่วง

ปล่อยใจสู่อะไร
โอบรับอย่างนี้
ตลอดไป

ขอแค่สักครั้ง
ให้บินได้อย่าง
เสรี

ด้านแรงโน้มถ่วง
ที่ทับแน่นทรวง
สักตั้ง

ลอยเหนือพื้นดิน
ลืมหุ่กข์หมดสิ้น
ลอยล่อง

ห้องฟ้ากว้างใหญ่
ทางปีกสยาย
โอบรับ

POV

—

บางคนเห็นเป็นเส้นตรง
บางคนเห็นเป็นเครื่องหมายลบ
บางคนเห็นเป็นยัติภังค์
บางคนเห็นเป็นเลขหนึ่งในภาษาจีน
บางคนเห็นเป็นเพียงแค่เส้นขีด

หนึ่งคน...

หนึ่งความคิด หนึ่งมุมมอง ฉันใด

พันคน...

พันความคิด พันมุมมอง ฉะนั้น

—

แล้วคุณล่ะเห็นเป็นอะไร

นานาทิฎฐิเก นานยิสฺสสิ เต (นา-นา-ทิด-ถิ-เก นา-นะ-ยิด-สะ-สิ เต)

ต่างคนต่างความเห็น จะให้เห็นเหมือนกันหมดไม่ได้

ไอศกรีม

ไอศกรีม

ไม่ว่าซอฟต์เสิร์ฟ เซอร์เบต
หรือเจลาโตรสเด็ด
ทิ้งไว้ก็ละลาย

เอาแช่แข็งในช่องฟรีซ
กักไม่ออกสักนิด
จะทั้งก็น่าเสียดาย

คงรู้สึกเศร้าไม่น้อย
อดชิมความอร่อย
รสชาติแปลกใหม่

หากว่ามีว่แต่ซึกซ้า
เผื่อรอเวลา
ความอร่อยจางหาย

ยิ่งถ้าอากาศร้อนร้อน
ไม่รีบกินก่อน
ละลายอย่างไร

ไม่ทันได้ตักเข้าปาก
น้ำตาไหลพราก
จะทำไฉนได้

ชีวิตเหมือนไอศกรีม
หากได้กินอิม
คงสุขหัวใจ

ฉะนั้นควรรีบลิ้มรส
ก่อนละลายจนหมด
ไม่งั้นอาจ

สาย

เกิน

ไป

ปฏิภจเวจ กยิรา ทิตมตตโน (ปะ-ติ-กัถ-เจ-วะจะ กะ-ยิ-รา ทิ-ตะ-มัด-ตะ-โน)

รู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์แก่ตน ควรรีบทำ

๘๐ แล้วทุก(ข้อ)อย่างจะผ่านไป

ดับไฟ

ความโกรธเป็นดั่งไฟ
เผาไหม้ใจของเรา
ร้อนร่าอยู่ในทรวง
วายป่วงก็หลายครั้ง
ทำพังก็หลายหน
หมองหม่นก็หลายเรื่อง
ชุ่นเคืองไม่เป็นสุข
เป็นทุกข์ดุจผีบ้า
ลองหาทางดับไฟ
ลองหายใจลึกลึก
รู้สึถึงความสงบ
จะพบกับความสบาย

เมื่อกองไฟมอดดับ
ใจเราก็ได้พักฟื้น
ความสุขพลันหวนคืน
เปี่ยมล้นทั้งใจ

....

แฮบปี่

โกธ มตฺวา สุขฺ เสติ (โก-ทัง คัด-ตะ-วา สุ-ซัง เส-ติ)

ขจัดความโกรธได้ ย่อมอยู่เป็นสุข

ธรรมจักรกัถี จันทร์กถิต ๘๑

นกออยู่ข้างพีตานะคะ

ขณะที่เราพูดถึงใครคนหนึ่ง
ใครคนนั้นอาจกำลังพูดถึงเราอยู่เช่นกัน

...

วันนี้คุณพูดถึงใครไปแล้วหรือยัง

นตถิ โลก อนินทิตโต (นัต-ถิ โล-เก อะ-นิน-ทิต-โต)

คนไม่ถูกนิินทา ไม่มีในโลก

สถานีต่อไป

ประกาศ เรียนผู้โดยสาร-
ที่รักทุกท่าน
สถานีต่อไป “ความตาย”

ปลายทางมีอาจเสี่ยงได้
จุดหมายสุดท้าย
ต้องไปที่นั่นทุกคน

ไม่มีผู้ใดหนีพ้น
ทั่วทุกแห่งหน
ล้วนต้องไปที่เดียวกัน

ผ่านสถานีนี้บร้อยพัน
แสนทฤทธิรย์
ตลอดชีวิตที่ผ่านมา

ปลายทางจะใช้เวลา
เดินทางเร็ว - ช้า
ไม่มีใครกำหนดได้

หวังว่าท่านคงเตรียมใจ
เกิดขึ้นแล้วไซ้
ย่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา

แม้มีทรัพย์สินนับคณา
อำนาจล้นฟ้า
ก็เปลี่ยนเส้นทางไม่ได้

เมื่อใกล้จะถึงที่หมาย
โอกาสสุดท้าย
ให้ท่านโอบกอดตัวเอง

ระหว่างทางอาจโหวงเหวง
ไม่ชวนครั้นครัง
นี่แหละ สถานีความตาย

อหฺมมา เจว ทฬิทฺทา จ สฬเพ มจฺจุปรายณา
(อัด-ทา เจ-วะ ทะ-ลิด-ทา จะ สับ-เพ มัด-จุ-ปะ-รา-ยะ-นา)
ทั้งคนมีคณจน ล้วนมีแต่ความตายเป็นเบื้องหน้า

๘๔ แล้วทุก(ข้อ)อย่างจะผ่านไป

ปิดให้บริการ

ประกาศ! ประกาศ!
เรียนคุณลูกค้าทุกท่าน
Greedy shop ขอปิดให้บริการ
ที่ผ่านมาเราขอขอบพระคุณ

เราดีใจที่เคยช่วยสนองต้นทาง
ด้วยสินค้ามากมายที่ท่านอุดหนุน
ยังจดจำกลิ่นกิเลสอันหอมกรุ่น
และความโลภที่เจือจุนร้านของเรา

น่าเสียดายที่ต้องปิดกิจการ
เนื่องจากยอดขายทางร้านไม่ถึงเป้า
ทั้งหน้าร้าน ออนไลน์ ล้วนซบเซา
ไร้สิ่งเร้าคอยกระตุ้นคุณลูกค้า

อาจเพราะท่านเริ่มพอใจในชีวิต
อาจเพราะท่านเริ่มไร้จิตปรารถนา
อาจเพราะท่านเริ่มหลีกเลี่ยงสิ่งลวงตา
อาจเพราะท่านเริ่มเห็นค่าในตัวเอง

จึงทำให้เราขายสินค้าไม่ได้
ทั้งลูกค้าและยอดขายเหลือโหล่งเทรง
ถึงอย่างไรก็ขอชมในความเก่ง
ท่านโคตรเจ๋งที่ละทิ้งความต้องการ

หวังว่าท่านจะพบเจอความสุข
หวังว่าชีวิตท่านคงสนุกสนาน
ขอบคุณที่เคยอุดหนุนมาเนิ่นนาน
ขอให้ท่านพบพานแต่สิ่งดีดี

ป.ล. Greedy shop พร้อมกลับมา
เปิดให้บริการคุณลูกค้าตลอดเวลา
หากคุณลูกค้าเกิดกิเลสตัณหา
แต่ลึกลึกลับทางร้านเราก็หวังว่า
ท่านจะไม่หวนกลับมาที่นี่อีก...

ตณฺหุขโย สพฺพทฺกฺขํ ชินาติ (ตัน-หัก-ชะ-โย สับ-พะ-ทุก-ขัง ชินา-ติ)

ความสิ้นตัณหา ย่อมชนะทุกข์ทั้งปวง

ธรรมจักรกิติ์ จันทรกัลป์ ๘๗

จดหมายถึงฉัน

ถึงตัวฉัน...

วันเกิดเวียนมาบรรจบครบเมื่อใด เมื่อนั้นเราใกล้ความตายขึ้นทุกที จะขอใช้ชีวิตให้แฮปปี้ ให้เต็มเหนี่ยวสมกับที่ได้เกิดมา

ชีวิตมนุษย์เรานั้นแสนสั้น อย่าปล่อยเลยคืนวันให้ไร้ค่า มีสตินำชีวิตทุกทุกครา ใช้เวลาที่เหลืออยู่ให้สุขใจ มีเส้นทางนับร้อยให้เลือกเดิน อาจเผชิญเส้นทางที่ไร้จุดหมาย หรือค้นพบเส้นทางอีกมากมาย ทางเรียบง่าย ทางสายกลาง ทางของตน

วันพรุ่งนี้เป็นอย่างไรฉันไม่รู้ แต่ต้องอยู่ในโลกอันมีดมน แต่ถ้าใจเราเต็มเต็มสุขเปี่ยมล้น ความทุกข์ทนอันตรายจางหายไป หวังว่าเธอคงทำได้นะคนเก่ง อย่าปล่อยให้ตัวเองสูญสลาย

ตราบใดที่เรายังมีลมหายใจ ก้าวต่อไปด้วยความไม่ประมาทเทอญ

อปุภณูจิต์ ชีวิตมาตุ ธีรา (อัป-ปะ-กัน-จิ-ทััง ชี-วิ-ตะ-มา-ตุ ที-รา)

ปราชญ์กล่าวว่าชีวิตนี้สั้นนัก

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กลัด ๘๔

แล้วทุก(ษ์)อย่างจะผ่านไป

ต้องทำตามคำสั่งที่กำหนดไว้
ต้องเรียนเก่งตามที่ใครเขาคาดหวัง
ต้องสวยใส ต้องตามเทรนด์ ต้องโด่งดัง
เลยต้องนั่งร้องไห้ตัวคนเดียว

จากที่เคยมีรอยยิ้มอันสดใส
ความทุกข์เริ่มกัดกร่อนใจให้ห่อเหี่ยว
ความกังวลกัดกินใจให้ซีดเซียว
ความเปล่าเปลี่ยวกัดเซาะใจให้มีดมน

ลองปล่อยมือจากทุกสิ่งที่แบกอยู่
แล้วจะรู้ว่ามีความสุขทุกแห่งหน
ทั้งกิเลส ละตัณหา ในใจตน
ในบัดดลจะเบิกบานสำราญใจ

เมื่อใดที่เริ่มทำใจให้ปล่อยวาง
เมื่อนั้นทุกข์ทุกอย่างจะผ่านไป...

สุข วัต ตสส น โหติ กิญจิ (สุ-ซัง วะ-ตะ ตัด-สะ นะ โห-ติ กิน-จิ)

ผู้ไม่มีอะไรกังวลใจ ย่อมมีแต่ความสุข

ธรรมจักรกัถี จันทร์กถิต ๙๑

บทส่งท้าย

: ธรรมได้ใหม่ จันทำได้

“พึงระลึกว่าพวกเราเก่งมากที่ทำได้”

นี่เธอจำ เป็นอย่างไรบ้างตอนนี้
คงจะมีสุขเปี่ยมล้นเลยใช่ไหม
หลังจากได้ขจัดทุกข์ทั้งกายใจ
จดจำความรู้สึกไว้เตือนตนเอง

คำถามที่ไม่มีคำตอบ

คำถามคือ... สิ่งใดทำให้เรามีทุกข์
แล้วความสุขนั้นเกิดจากสิ่งไหน
แล้วจะพบคำตอบได้อย่างไร

...

คำตอบไขร้อยอยู่ในใจของเราเอง

: ธรรมได้ไหม

: ฉันธรรมได้

ลดติด

รถติดอาจทำให้เป็นทุกข์
แต่ถ้า

.
. .
.

ลด ติด จะทำให้ใจเป็นสุข

: ธรรมได้ไหม

: ฉันทธรรมได้

ชั่ว คราว

ความสุข ความทุกข์
ความรัก ความเกลียด
ความร้อน ความเย็น
กลางวัน กลางคืน
อดีต ปัจจุบัน
โรคร้าย และสังขาร
ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่จีรังยั่งยืน
ทุกสิ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ **ชั่วคราว**

หากแต่...

การกระทำ **ชั่ว** (หลายหลาย) **คราว**

ผลของการกระทำนั้น

จะแปรผัน

กลายเป็นสิ่ง **ถาวร**

: ธรรมได้ใหม่

: ฉันทธรรมได้

วรรณภา
บัณฑิตวิทยาลัย
567

ขอบคุณ

ขอบคุณทั้งความสุขและความทุกข์
ที่ช่วยปลุกให้ชีวิตมีสีสัน
ขอบคุณที่มีสติอยู่ทุกวัน
ทำให้เรื่องที่หนักหนานั้นบางเบา

ขอบคุณหัวใจที่ยังสู้หัดยืน
และค่อยค่อยฟื้นคืนจากความเศร้า
ขอบคุณทุกสิ่งทีคอยช่วยบรรเทา
ให้เรื่องราวร้ายร้ายผ่านพ้นไป

ที่สำคัญอย่าลืมขอบคุณตัวเอง
ว่าเธอเก่งมากแค่ไหนที่ทำได้

: ธรรมได้ใหม่

: ฉันทธรรมได้

หมายเหตุ

|

บทกวีทุกบทเป็นตัวแทนของทุกเรื่องราว
ทุกอารมณ์ และทุกสิ่งที่เราเคยพบเจอ

|

เราทุกคนล้วนเป็นผู้ประพันธ์บทกวีของตัวเอง

บรรณานุกรม

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์. (๒๕๖๔). อมฤตพจนา. พิมพ์ครั้งที่ ๒๙. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
วัดป่ามหาชัย. (๒๕๖๘). พุทธศาสนสุภาษิต. สืบค้นเมื่อ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

จาก <https://www.watpamahachai.net/Doc๒๖.htm>

๑๐๔ แล้วทุก(ซ์)อย่างจะผ่านไป

ขอขอบคุณ

ขอบคุณครูหนูซุซซี่ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และกำลังใจตลอดการ
สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณคุณอาจารย์สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็กทุกท่านที่
ให้คำแนะนำจนผลงานชิ้นนี้ออกมาสมบูรณ์แบบมากขึ้น

ขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ทุกคนสำหรับกำลังใจและพลังบวก
ที่มอบให้กันตลอดเวลา

ขอบคุณทุกเพลงที่ฟัง หนังสือเรื่องที่คุณ เหตุการณ์ทุกอย่างที่ผ่าน
เข้ามา ผู้คนที่เคยพบเจอ สถานที่ทุกที่ได้ไปเยือน ทุกบทสนทนาที่
เคยพูดคุย จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจอันท่วมท้น
และขอบคุณทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ท้ายที่สุด...

ขอบคุณตัวเองที่ไม่ยอมแพ้ระหว่างทางและทำผลงานชิ้นนี้ออกมา
จนสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

ขอขอบคุณทุกคนและทุกสิ่งจากใจจริง

เกี่ยวกับผู้เขียน

ธรรมจักรกิติ์ จันทร์กลัด (ดี)

เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๖

เกิดที่กรุงเทพฯ แต่เติบโตที่จังหวัดสมุทรสงคราม

จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนถาวรานุกูล

และกำลังจะจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก สาขาวิชา

วรรณกรรมสำหรับเด็ก คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเหตุ

: ธรรมจักรกิติ์ อ่านว่า ทำ-มะ-จัก-กิด

ไม่ใช่ ทำ-มะ-จัก และไม่ใช่ ทำ-มะ-จัก-กิ

ทุกสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ล้วนแล้วแต่
เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป
เชิญดำดิ่งไปกับเรื่องราวในแต่ละบทวิทีสอดแทรกพุทธศาสนสุภาษิต
และค้นพบตัวเองผ่านควีนีพอน์ “แล้วทุก(ษ์)อย่างจะผ่านไป”
คุณจะธรรมได้ไหม

•
•
•
ขอบคุณทั้งความสุขและความทุกข์

ที่ช่วยปลุกให้ชีวิตมีสีสัน

